

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Wtorek dnia 28 Listopada v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 20 listopada.

CESARZ JEGOMOŚĆ raczył ozdobić orderem Ś. Włodzimierza 3ey klasy; generał majora inżynierów *Berga* 3; dowódcę twierdzy *Bugu* pólkownika inżynierów *Rosenmark*, który twierdzę tę budował; pólkownika korpusu drog komunikacy *Gourlandier*, należącego do robot hydraulicznych fabryki broni w *Tule*; i pólkownika *Schwartz*, dowódcę pólku ułanów buhskich, (C. J.)

Jego Królewska Wysokość Xiążę Pruski *Wilhelm*, d. 8 listopada przejeżdżał przez *Jamburg*, zrana o godzinie 8mej, a wieczorem o godzinie 10tej tegoż dnia przejeżdżał przez *Narwę*. (G. S. P.)

Podług Gazety Senackiej: W Naywyższym JEGO CESARSKIEY MOŚCI Ukazie, objawionym Rządzącemu Senatowi przez P. Ministra spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia, dnia 30 października 1823 roku, wyrażono: JEGO CESARSKA MOŚĆ, podług postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Naywyżey rozkazać raczył: moc Naywyższego Ukazu z dnia 2 czerwca 1809 roku, rozciągnać i na szkolne summy, tak, iżby w tych miastach, w których jedna osoba znajduje się w szkole Nauczycielem i Dozorcą, Horodniczowie i Sady Powiatowe razem ze Strapczymi powiatowymi, obowiązani, na osnowie pomienionego Ukazu, poświadczają summy Kазначейств Powiatowych, na żądanie szkolney zwierzchności tego miasta poswiedczali i szkolne summy, spólnie z urzędnikiem, w szkole znajdującym się.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra skarbu, iż na skutek Ukazu Senatu z dnia 1go czerwca roku terażniejszego przedstawiał on do Komitetu PP. Ministrów o postanowieniu Rządzącego Senatu, iżby mieszczanom na przyszły czas pod żadnym pozorem nie było pozwolono utrzymywać sklepów winnych (пенсковые порпеба) i prowadzić tego rodzaju handlu, z tém jeszcze, iż jeśli kto z mieszczan teraz korzysta z tego prawa na mocy pozwolenia Rządu, przeto, żeby ich nie narazić na niepotrzebne ruynowanie się, zostawić w ich dzierżeniu sklepy winne do upłynienia terażniejszego 1823 roku. Komitet PP. Ministrów, znajdując pomienione postanowienie Rządzącego Senatu zgodnem z prawidłami, na posiedzeniu d. 30 czerwca postanawiał: na doprowadzenie jego do wykonania wyjednać Naywyższe zezwolenie; a na posiedzeniu d. 18 września oświadczone Komitetowi, iż CESARZ JEGOMOŚĆ na postanowienie Komitetu zezwala. Otrzymawszy dla wykonania tego wyjątek z Dziennika Komitetu P. Minister Skarbu, przedstawił kopiją jego Rządzącemu Senatowi, prosząc aby dla powszechnego wykonania pomienionego, Naywyżey potwierdzonego postanowienia, ogłosił je sposobem ustanowionym. Przy czém słuchali załączonego do niey wyjątku z dziennikow Komitetu PP. Ministrów. Rozkazał: względem wyżeyrzeczonego Naywyżey potwierdzonego dnia 18 przeszłego września postanowienia Komitetu PP. Ministrów, dla wiadomości i należytego w potrzebném zdarzeniu, co do

kogo należeć będzie, wykonania, zalecić przez Ukazy wszystkim Rządom gubernialnym i obwodowym, Izdom i Expedycjom Skarbowym, i Kancellaryi woyskowej Woyska Dońskiego, również przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, Wojskowych Generałów Gubernatorów, Generałów Gubernatorów zarządzających i cywilnymi sprawami, Gubernatorów Cywilnych, Woyskowego Atamanu Woyska Dońskiego, i Urzędowe miejsca; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, oraz do Moskiewskich i tutejszych Departamentow Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. D. 25 października 1823 r. (z 1go Departamentu).

CESARZ JEGOMOŚĆ, d. 12 sierpnia r. t., na podanie Nayświętszego Rządzącego Synodu, potwierdzić raczył urządzenie względem opatrzenia osób ubogich ze stanu duchownego i sług kościelnych. Summa roczna, na ten cel przeznaczona, jest 142 650 rub., i prócz tego pozostaje 7 350 rub. w bezpośredniem rozrządzeniu Nayświętszego Synodu, na przypadki nieprzewidziane, potrzebujące wsparcia.

Kurs sankt-petersburski d. 16 listopada: dukat hollen. nowy 11 r. 40 kop. Zmiana złota 2 r. kop. 99. Zmiana srebra 2 r. 74 kop.

Nienastający dochód komisyyi umorzenia długów: 68 asygnacyami — — 100 —
68 brzęcząca moneta — — — procentow
38 takąż — — — 83½

TURCYA I PERSYA.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, ogłosiła w zupełności traktat, między *Portą a Persją*, dnia 29 Sikkade 1258 (28 lipca 1825), zawarty, którego brzmienie jest następujące: W Imię Naymiłościwszego Boga.

Gdy różnemi przyczynami w latach ostatnich zerwane zostały przyjaźne związki między dwoma potężnymi mohammedańskimi państwami, a ich przyjaźń i dobre porozumienie zamieniły się w kłótnię i nieprzyjaźnielstwo. Interessa religii Islamu wymagały pojednania. Oba rządy postanowiły, dalszy rozlew krwi zatamować, i napowrót zawrzeć związków przyjaźni zostało požądaniem i wszejmnie podanem.

W tym celu został mianowany, w godności, wysoki *Mirza Mohammed Ali Mustafa*, na mocy firmanu od Najjaśniejszego Króla Królów, Sultana, syna Sultanowego, zdobywoy *Feth-Ali Szacha*, Władcy Persyi, z tytułem pełnomocnika, jako też od Jego Królewskiej Wysokości, przyszłego następcy tronu, Xiążęcia *Abbasa Mirzy*, z nadaniem nieograniczonego pełnomocnictwa; a Najjaśniejszy Protektor wiary, Stróż miast świętych, Władca na lądzie i morzu, Sultana, syn Sultana, Zdobycy *Mahmuda Chana*, Cesarz Osmanów, na swojego pełnomocnika mianował Jaśnie Oświeconego *Mohammeda Emin Raufę Paszę*, Seraskiera, Gubernatora *Erzerum*, i Wielkorządcę wschodnich ziem państwa osmańskiego; którzy po zamienieniu swych pełnomocnictw i na skutek układów, w pomienioném mieście odprawionych, zgodzili się na poniższe warunki pokoju:

Zasada. Warunki w roku 1159 Hedżry (1744)

zawartego traktatu, względnie dawnych granic obu państw, i dawniejsze układy względem pielgrzymów i kupców, wydawania zbiegów, wolnego odeyscia wszystkich jeńców, i utrzymywania posła wzajemnie przy dworach, za ważne się uważać, i ściśle zachowywać będą. Nie ma być najmniejszego oddalenia się od zawartych w nich umów; a przyjaźń między dwoma potężnymi dworami nawzawsze utwierdzoną zostaje.

Warunki. Odtąd będzie nawzawsze miecz nieprzyjacielstwa do pochw schowany, i będzie unikana wszelka okoliczność, któraby oziębłość albo niechęć sprawić, a przyjaźni i dobrej zgodzie przeciwić się mogła. Kraje wewnątrz granic państwa osmańskiego, które wczasie wojny, albo przed wybuchnieniem nieprzyjacielstwa, przez persów w posiadanie objęte zostały, z twierdzami, obwodami, majątkami ziemskimi, miastami i wsiami, po upłynieniu sześćdziesięciu dni, od podpisania niniejszego traktatu licząc, w teraźniejszym swym stanie, rządowi osmańskiemu powrócone być mają. A na dowód szacunku, jaki obie strony do tego szczęśliwego przywrócenia pokoju przywiązują, jeńcy przez obie strony zabrani wolnie puszczeni i bez przeszkody do swego kraju powrócić mają; mają być oni na granice obu krajów odesłani, a na drodze żywność i inne rzeczy potrzebne dawane będą.

Artykuł I. Oba wysokie Mocarstwa przyrzekają, że się, ani jedno, ani drugie, do wewnątrznych spraw tych państw względnie, wdawać nie będą. Rząd perski odtąd nie pozwoli sobie żadnego zrzadzić zamieszania, w okęgach Bagdadu i Kurdystanu, wewnątrz granic państwa osmańskiego położonych, albo jakakolwiek niespokojność wzniecać, albo też władzę sobie nad teraźniejszymi, albo dawniejszymi posiadaczami tych krajów przywłaszczając. A jeżeliby w granicach tych krajów mieszkające narody, jednej albo drugiej strony, wczasie letniego lub zimowego przemieszkiwania, granicę przeszły, wtedy się ajenci Jego Królewskiej Wysokości przyszłego następcy tronu z baszą Bagdadu, względem postanowienia należytego trybutu, jako też względem opłaty czynszu za pastwiska i względem zadosyć uczynienia różnym żądaniom ułożą, tak, iżby to najmniejszego powodu do nieporozumień między obiema rządami dawać nie mogło.

Artykuł II. Poddani perscy, którzy jako pielgrzymi lub podróżni, udają się przez kraj ottomański do miast świętych *Mekki* i *Medyny*, lub też do innych mahometańskich, mają być zupełnie wolni od wszelkich podatków, i nie od nich, według prawnego zwyczaju, nie powinno być wymaganiem od pielgrzymów, udających się do *Keberlah* i *Nujuff*, kiedy nie prowadzą z sobą żadnych towarów ani haracz, ani podatek żaden nie ma się pobierać, w przypadku jeżeliby handlowe artykuły z sobą mieli, więc od tych własności ma być zwyczajne cło pobierane; ale oprócz tego, nie od właścicieli nie powinno być żądaniem. Perski rząd obowiązuje się nawzajem toż samo postępowanie z kupcami i poddanymi państwa ottomańskiego zachować. Stosownie do dawniejszych umów, mają być ze strony wezyrów *Emira Elhadż* (dowódcy karawan pielgrzymkiej) i innych dowódców i rządów dawne układy względem perskich pielgrzymów i kupców w całej swej mocy utrzymywane i zachowane. Pielgrzymi z *Damaszku* mają być przeprowadzani do miejsc świętych i stamtąd na powrót do *Damaszku*, i im mają być ze strony *Emira Elhadż* wszelkie względy okazywane, wszelkie niniejszej umowie sprzeciwiające się postępowanie zakazuje się; przeciwnie, wszystko ma być czynionem dla dania im opieki i pomocy. W przypadku jeżeliby zaszły kłótnie między perskimi pielgrzymami, wtedy *Emir Elhadż* obowiązany jest je sądzić wspólnie z nayszanowniejszym z pomiędzy nich. Dla kobiet orszaku Najjaśniejszego Króla Perskiego, dla małżonek Królewiców albo magnatów państwa, będących w pielgrzymce do *Mekki*, albo do *Keberlah* i *Nujuff*, mają być ich randze należne szanowanie i cześć okazywane. Perscy kupcy i

poddani będą płacić też same należności celne, co kupcy i poddani rządu ottomańskiego. Cło będzie raz tylko wybierane, 4 procenta od ceny towarów wynoszące; potrzebne pasporta (*Teskeres*) będą wydawane, i dopóki własności zostają w ręku pierwszych właścicieli i nie przeszły do innych osób, nie będą wybierane żadne podatki celne; perscy kupcy, handlujący cybukami z *Siras* do *Konstantynopola*, będą mieli wolność nieograniczoną prowadzenia tego handlu, i przedawania rzeczonych cybuków komukolwiek. Kupcy poddani i należący do obu wysokich mocarstw, którzy zwiedzają jedno z obu państw dla religii mahometańskiej, mają doznawać przyjacielskiego obęyscia się, i opieki od wszelkiego uciemiężenia i niesprawiedliwości.

Artykuł III. Jeżeliby (kurdyjskie) pokolenia *Hyderanlu* i *Sibbiki*, które dały powód do kłótni między obu wysokimi mocarstwami, a teraz na ziemi państwa ottomańskiego mieszkają, nadal przestępowały granice perskie, i spustoszenia zrzadzały; wtedy obowiązane są władze tureckie graniczne, starać się zapobiedz temu i winnych ukarać. W przypadku, gdyby te pokolenia nieprzestawały napadać na granice perskie, i niespokojności zrzadzać, a władze graniczne takowym napadom nie zapobiegały, wówczas rząd ottomański zrzecze się nad temi pokoleniami opieki; i jeżeliby, podług własnego wyboru i woli do Persyi powrócić chciały, wtedy do ich odeyscia nie będzie czyniona przeszkoda lub opór. Jeżeliby po przybyciu do Persyi znowu do Turcyi przeszły, wtedy nie mają od rządu ottomańskiego oczekiwać żadnej opieki i przyjęcia. Jeżeliby przybyły na powrót do Persyi pokolenia, chciały mieszać spokojność państwa ottomańskiego, wtedy obowiązane są władze graniczne perskie wszystkiego użyć, dla zapobieżenia temu nieładowi.

Artykuł IV. Stosownie do dawnych umów, zbiegi z jednego do drugiego kraju wzajemnie nie znajdą żadnego przyjęcia; również ustaje odtąd z obu stron wszelka opieka dla pokoleń, wędrujących, z Persyi do Turcyi, lub z Turcyi do Persyi.

Artykuł V. Własność kupców perskich, która w *Stambule*, podług wyroku sądowego i na to spisane go protokółu sekwestrowana została, lub też gdzie indziej sekwestrowanie onej nastąpiło, ma być w sześćdziesięciu dniach od podpisania tego traktatu właścicielom wydana. Co się tycze innych rzeczy, które prócz własności sekwestrowanych, pielgrzymom i poddanym perskim, podczas wojny w krajach osmańskich przez różnych wezyrów i wielkorządów przemocą mogły być zabrane; przeto za podaniem od rządu perskiego, mają być wydane ajentom, podobnie zrabowanych osób fermany, a kiedy złożą prawne dowody o rzetelności swoich żądań, zadosyć uczynienie żądaniom niechybnie ma nastąpić.

Artykuł VI. Jeżeli po śmierci perskiego poddanego na ziemi ottomańskiej, żadnego nie będzie prawego dziedzica, ani exekutora obecnego, wtedy urzędnicy fiskalni (*Beit-ol-mal*) po wydaniu wyroku sądowego spisany protokół pozostałości w archiwum sądowym złożyć mają. Przez rok rzeczy powinny być na pewnym miejscu złożone, i za stawieniem się prawnego dziedzica lub administratora, pozostałość według prawnie spisane go i złożonego protokółu, będzie mu wydana. Zwyczajne opłaty i najęcie miejsca, gdzie rzeczy złożone były, successor zapłacić powinien, i jest obowiązany, jeżeliby pozostałość w rzeczonym czasie spaliła się lub zniszczoną została, zrzec się wszelkiej pretensyi. Jeżeliby zaś w rzeczonym czasie dziedzic lub exekutor zmarłego nie przybył; wtedy urzędnicy fiskalni, za wiedzą agenta rządu perskiego, przystąpią do sprzedania pozostałości zmarłego, a ztąd zebrane pieniądze wezmą w depozyt.

Art. VII. Stosownie do dawniejszych umów i dla utwierdzenia związków przyjaźni, co trzy lata będą wysyłani posłowie dla rezydowania przy rzeczonych dworach. Poddanym obu wysokich mocarstw, którzy się w czasie wojny z jednego kraju do drugiego oddalili, z powodu tego szczęśliwego pokoju, ma być udzielone przebaczenie.

Art. zamykający. W zasadzie umowy wy-

liczone punkta i warunki, tudzież różne artykuły, które były, wypadkiem konferencyi będą od obu stron przyjęte. Nie będzie żadnego domagania się za rabunki i straty, albo wynagradzania kosztów wojennych, owszem od obu rządów, przyymuje się zaśada zapomnienia wszystkich wypadków przeszłych.

Stosownie do dawnego zwyczaju, potwierdzenie tego traktatu ma być wymienione, i w sześćdziesiąt dni po podpisaniu tego autentycznego aktu, posłowie drugiego rzędu obu krajów, powinni zjechać się na granicy, a stąd udać się na dwory wzajemnych państw, dla złożenia potwierdzonych traktatów. Tym sposobem przymierze odnowiono i potwierdzono, i najszczersze pojednanie się nastąpiło od dnia podpisania tego traktatu. Warunki powyższe i umowy mają pozostać zupełnie, i nie powinny być przedsięwzięte żadne środki, któreby przeciwko prawom przyjaźni być mogły.

Pełnomocnik rządu ottomańskiego, na mocy swego pełnomocnictwa niniejszy traktat d. 19 *Silade* roku 1258 podpisał i pieczęć przyłożył, na który ten, zupełnie jednako brzmiący instrument od pełnomocnika Króla Jmci perskiego na mocy sobie udzielonego pełnomocnictwa wymienił. (M. P.) Mohammed (M. P.) Mohamed

Emin Rauf

Ali.

Od granic tureckich dnia 10 listopada.

Listy z *Korfu* pod d. 29 z. m. donoszą, iż basza skutaryyski przybył we 12,000 woyska pod *Missolongi* i obległ tę ważną twierdzę. Gdy się o tem dowiedziano w *Morei*, ruszyło natychmiast 7,000 greków pod dowództwem *Kolokotroniego* i *Demetriusza Ypsylantego* na odsiecz twierdzy, tem bardziey, iż basza spodziewa się jeszcze znacznych posiłków. (z *Gaz. Warsz.*)

HISZPANJA.

Madryt dnia 10 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Monarcha nasz dał Infantowi *Don Sebastian*, order Złotego Runa, a Xięciu *Mathieu Montmorency*, Parowi francuzkiemu, wielki krzyż orderu *Karola III.*

Król Jmć rozporządził względem dochodu i opłat z dóbr, które klasztorom zostały zabrane i jeszcze nie są im zwrócone, iż dla zatarcia wszelkiego rewolucyynego gwałtu, dyrekeya publicznego kredytu ustaje, a na jej miejsce nastąpi administracya z intendentów i prałatów, która póty niemi ma zawiadywać, póki nie będą zwróconemi klasztorom.

Biskup urgelski odprawił d. 30 z. m. uroczysty wjazd do stolicy swojej. Dowódca francuzki z całym woyskiem, władze miejscowe, i znaczna część mieszkańców, wyszli na jego spotkanie aż do wsi *Alas*. Przyjęcie biskupa było bardzo wspaniałe.

Marszałek *Moncey* zaraz po wejściu do *Barcellona* wydał następującą odezwę: „Mieszkańcy *Barcellona*! Woysko francuzkie zajmuje twierdzę i miasto, imieniem waszego Monarchy, upatruycie w szeregach naszych jedynie sprzymierzeńców i przyjaciół. Będziemy szczęśliwi, starając się wspólnie z wami o utrzymanie porządku i spokojności. W zaufaniu, iż czuwamy nad waszym bezpieczeństwem, powróćcie do zwyczajnych zatrudnień. Nauczni doświadczeniem, złóżcie u stóp waszego Monarchy hołd przywiązania i wierności. Niech żyją *Burbonowie*! Niech żyją Królowie Francuzki i Hiszpański!”

Dnia 13. Dziś o godzinie zgiey po południu rodzina Królewska odprawiła wspaniałą wjazd do tutejszej stolicy. Wystrzały działowe ogłosiły przybycie Królestwa Ichmość i rodziny Ich do rangatki *Atochskiej*. Uдали się naprzód do kościoła dla podziękowania Wszechmocnemu za szczęśliwy powrót. Ruszyła potem parada w następującym porządku: poprzedzał komendant placu na czele swego sztabu, za nim gty półk strzelców konnych, daley oficerowie głównego sztabu francuzkiego i gwardya bokowa. Jechali potem Królestwo Ichmość na wspaniałym wozie tryumfalnym, umyślnie zrobionym, w kształcie starożytnym, nadzwyczajnej wielkości, i mającym przeszło 25 stóp wysokości.

Wóz ten, ciągniony, podług jednych przez 24, a podług drugich przez 100 ludzi, pięknie i jednako ubranych, otaczały grupy tancerzy i tancerek, które, tańcząc kilka kadryllow, śpiewały rozmaite pieśni narodowe. Wszystko to miało w sobie coś teatralnego, co hiszpani w podobnych uroczystościach bardzo lubią. Orszak woyska był liczny. Znajdowało się w nim kilka półków hiszpańskich, ubranych w nowe piękne mundury, ochotnicy królewscy, korpus jazdy ochotników, półk jazdy, korpus żandarmów i batalion gwardyi bokowej. Około wspomnianego królewskiego zwyciężkiego wozu jechali konno: Hrabia *Guilleminot*, generałowie porucznicy Hrabowie *Gründler* i *Audenardo*, oraz marszałkowie polni *St. Hilaire* i *Johannes*. Kilka oddziałów gwardyi bokowej francuzkiej i półk kirysyerów gwardyi *Xięcia Berry*, kończyły paradę. Wszystek lud okoliczny zebrał się do stolicy na tę uroczystość. Wszędzie witano Monarchę radośnymi okrzykami. Przy zamku zgromadzili się ministrowie, posłowie zagraniczni, gran-dowie hiszpańscy i wiele znakomitych osób na przyjęcie Królestwa Ichmość. Wieczorem oświecono całe miasto; wszystkie domy ozdobiono czerwonymi i błękitnymi kobiercami. Majętniejsi nie szczędzili pieniędzy, aby przody domów swoich jak najwspanialej przystroili i pozłocili, i przez to zwyciężajem tutejszym okazali przywiązanie do Monarchy. Jakoż w podobnych zdarzeniach Król Jmć zwykł pieszo chodzić po mieście, i oświadczać zadowolenie swoje z najgustowniejszego oświecenia domów, czego jednak tym razem nie uczynił dla niepgody. Jutro obejrzy Monarcha woysko francuzkie, stojące na osadzie w *Madrycie*.

Słychać, iż Król Jmć wydał wczora kilka postanowień w *Aranjuez*, których jeszcze nie ogłoszono. Jenerał *Pozzo di Borgo* nie był wczora w *Aranjuez*, jak z początku gloszono. Chce Monarcha, aby wysłuchanie jego odprawiło się nayuroczysciey, i tym celem przeznaczył dzień 15 b. m.

FRANCYA.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Paryż dnia 18 listopada.

Słychać, iż postanowienie królewskie, względem rozpuszczenia teraźniejszej izby deputowanych, jest już podpisanem, lecz jeszcze nie będzie ogłoszonem, z powodu, iż według konstytucyi w razie rozpuszczenia izby, nowe posiedzenie, w przeciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu wydanego w tym mierze postanowienia, rozpocząć się powinno, rząd zaś myśli dopiero w marcu zwołać nową izbę.

Rozchodzi się tu list Króla hiszpańskiego do Monarchy naszego, dziękujący za oswobodzenie jego, i odpowiedź Monarchy naszego, z powtórzeniem rad, danych przez Xiążęcia *Angouleme*, w liście z portu *Santa Maria*, jako to: aby ogłoszone powszechną amnestyą z wymienieniem wyłączaających się hersztów rewolucyi, i aby zaprowadzono systemat reprezentacyyny przez zwołanie dawnych stanów.

Słychać, iż jenerałowie hiszpańscy, *Morillo* i *Ballasteros*, mają przybyć do Francyi. Mówią także, iż jenerałom *Mina*, *Rotten*, *Milans* i t. d., zostawiono wolność udania się dokąd zechcą. Woysko konstytucyynne w Katalonii, i korpus *Ballasterosa*, udadzą się na wskazane stanowiska, a potem będą rozpuszczone.

Pan *Aldez*, sekretarz *Miny*, zabrany dawniey w niewolę wojenną, wyjechał z *Perpignan* do *Barcellona*.

Słychać, iż jenerał *Guilleminot* zostanie ministrem woyny, który to urząd Baron *Damas* piastować ma do czasu przybycia jego.

Wątpliwą jest rzeczą, czyli jenerał konstytucyyny hiszpański *San Miguel* żyje lub umarł. Listy z *Bajonny* wnoszą, że żyje; donoszą bowiem, iż pospólstwo w *Saragossie* chciało wybić drzwi więzienia dla zabicia tego jenerala, i że woysko nasze dawszy ognia uśmierzyło rozruch.

Obrona Xiążęcia *Talleyrand* na zarzuty Xiążęcia *Rovigo* (*Savary*) rozchodzi się w rękopiśmie. Słychać, iż nie będzie drukowaną.

Dnia 7 b. m. żandarmowie przyprowadzili do więzienia w Tuluzie byłego półkownika *Gauchais* i kaprala, obu zbiegłych francuzow. Badania ich rozpoczęły się d. 9 b. m.

Gazeta madrycka z dnia 10 b. m. odpowiadając na niektóre artykuły pism publicznych londyńskich, zapewnia, iż postanowienie królewskie, skazujące pewną klasę ludzi, nie na wygnanie, lecz na oddalenie o 15 mil od stolicy, zostało uskutecznione z największą łagodnością; że nie 900 lecz 200 osób opuszczało co tydzień *Madryt*, i że nikogo z tych osób nie przymuszano do wyjścia piechotą, lecz owszem wszystkie wyjechały pojazdem, lub konno; nakoniec, iż fałszem jest, jakoby proponowano przymuszoną pożyczkę, i jakoby w Hiszpanii istniała junta Apostolska.

Donoszą z *Brest* o rozpuszczeniu do domu ludzi z kilku okrętów wojennych. Postanowił w tej mierze Król Jmć, aby naupierwcy uwolniono od służby tych matków, którzy są wsparciem swoich rodzin, a potem tych, co od 2 lat służą na okręcie i nie są żonaci. Cofniono oraz wydany niedawno rozkaz, względem nowego zaciągu.

Czytamy we wczorajszym dzienniku *Gwiazda*, co następuje: „Chciał Król Jmć, aby uczyniono przysposobienia na przyjęcie Xięcia *Angoulême*, a zatem skromność tego Xięcia będzie musiała uleże rozkazom Monarchy. Odmieniono trakt podróży jego. Dnia 30 b. m. nocować będzie w *Tours*, i zamiast do *Orleanu* przybędzie dnia 31 b. m. do *Chartres*, a dnia 2 przyszłego miesiąca do *Paryża*. Jechać będzie na *Versailles*. Władze wojskowe i rozmaite deputacje udadzą się na jego spotkanie, w tymże czasie weyda do *Paryża* wszystkie pólki gwardyi.”

Dnia 20. Marszałek i minister domu królewskiego, margrabia *Lauriston*, przybył wczora o godzinie trzeciej zrana do tutejszej stolicy, o gtey złożył Królowi hołd uszanowania, a o południu był na radzie ministrów.

Dnia 21. Według listów z *Wittoryi* pod d. 10 b. m. znaczna część 7mej dywizyi pozostanie w Hiszpanii. Dowodzić nią będzie generał porucznik *Baron Jamin*, ma się nazywać dywizyą wyższej *Ebry*; i zajmować *Santonę*, *St. Sebast. an.* prowincyą *Guipuscoa*, oraz część *Nawarry*. Główna kwatera będzie w *Wittoryi* i *Tolozie*.

Xiążę *Angoulême* jest spodziewany d. 26 b. m. w *Bordeaux*, gdzie przez dzień następujący zabawi, i przyjmie władze wojskowe i cywilne tego miasta.

Xiążdz grecki *Hisicharis*, którego niedawno po zbojeczku napadnięto we własnym mieszkaniu, i mocno raniono, przychodzi do zdrowia. Zbierają składkę dla tego 80cioletniego starca.

ANGLIA.

Londyn dnia 18 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać o wyjeździe ztąd Xiążęcia *Esterhazego*, który ma być posłem Cesarsko Austryackim przy dworze francuzkim, na miejscu *Baroua Vincent*.

Pan *Robert Wilson* przybył z *Gibraltaru* do tutejszej stolicy.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

По воле Господина Главнокомандующаго Арміею, отъ Интенданства оной Арміи емь объявляется, что на поставку провіанта, а на некоторыя пункты оная поставка происходитъ торги въ Казенныхъ Паладахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именно:

а) Въ Киевской казенной Паладѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію

съ 1го марта 1824го, по 12 марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйского пункта Минской Губерніи на поспребность съ 1го Іюня 1824го по 1е Іюня 1825 года; да для всѣхъ магазейныхъ Могилевской Губерніи на поспребность съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

б) Въ Могилевской казенной Паладѣ вторичныя мѣстные торги, для всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаются въ Киевской казенной Паладѣ первому торгу 1825го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824го да генваря 3го, 5го и 7го, третьему 10го, 11го и 12го; переторжкамъ 14, 15 и 16го; въ Могилевской казенной Паладѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и переторжки генваря 8го 9го и 10го.

На сіи сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе по мѣсячной поставкѣ принасовъ, на сей разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общеспвенныхъ отъ дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ доверіи; вѣдомости о поспребности въ каждой Губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палады въ свое время и публично въ оныхъ отккрыты, въ мѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки.

Генераль Интендантъ 1. Арміи Архиппеліи Генераль Маіоръ Пироговъ.
Ноябра 14 дня 1823
года М. Шкловъ.

ОГЛОСЗЕНИЕ.

З воли JW Глѣвно-Доводзачего 1сзѣ Арміѣ, од Интендецыи тей арміи нинѣшзѣм огласза сѣ, із на доставѣ провіанту, а до нѣктырхъ пунктовъ оwsz, бѣдѣ сѣ odbywac targi, w Skarbowych Izbach, niżej wyrażonych gubernii, gdzie woyska są rozłożone, a mianowicie:

а) W kijowskiej skarbowey Izbie dla woysk w teyże gubernii, na roczną proporcją od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyże dla Bobruyskiego punktu Mińskiej Gubernii na potrzebę od 1go junii 1824go do 1go junii 1825 roku, i do wszystkich magazynow mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go julii 1824 do 1go januaryi 1825 roku.

б) W mohilewskiej Skarbowey Izbie powtórne miejscowe targi, dla wszystkich jej punktow na czas od 1go julii 1824 do 1go stycznia 1825 roku.

Terminy targow naznaczają się w Kijowskiej Skarbowey Izbie, na pierwszy targ, 1825 roku decembra 18, 19 i 21; na drugi targ 1824 r. januaryi 3, 5 i 7, na trzeci 10, 11 i 12; na przetargi 14, 15 i 16; w Mohilewskiej skarbowey izbie targi januaryi 3, 4 i 5 a przetargi takoz januaryi 8, 9 i 10.

Na te terminy wzywają się życzący na targi z prawnemi ewikcyami, w proporcją miesięczney dostawy żywności, na ten raz w piątey części całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz dostaw od Zgromadzeń stanu Szlacheckiego, które zostają na samey ufnosci; wiadomości o ilości potrzebney w każdej gubernii, będą rozslane do Izb Skarbowych w swoim czasie, i publicznie w nich odkryte, razem ze szczególowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na których osnowie mają się czynić dostawy.

Generał Intendent 1szey Armii. Generał Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1823
roku M. Szklow.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakeyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 145.

Wilno dnia 28 Listopada v. s. 1825 Roku.

O g ł o s z e n i e.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż pocztowe stacye w Grodzińskiej gubernii oddawać się będą z publicznych targow od 1go julia następującego 1824 roku na trzy lata następne, i jeśli się życzący okażą, zechcą przybywać dla targow na pierwsze dwa terminy to jest: 1 i 15 następującego decembra t. r. do powiatowych miast do ziemskich powiatowych Sądów, a na ostatni i kończący d. 10 january następującego 1824 roku, do tutejszey Skarbowey Izby z prawami kauceyami. Dnia 23 nowembra 1823 roku.

Za Sekretarza Protokulista Tytularny Sowie-tnik Kajetan Dobrowolski.

1 W majątności Strawienikach Murowanych o 9 mil od Wilna w powiecie Trockim na gościńcu Kowieńskim położonym, znajdują się Ogiery stadne, Konie wierzchowe i pociągowe już angliczowane, gatunku arabskiego do sprzedania, takoby one życzyl nabyćznaydzie cenę ostateczną wyznaczoną na każdą sztukę, a to dla ułatwienia kupującemu i sprzedającemu nieprzyjemności przetargow.

Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się iż zostający dla posyłek przy wileńskiej Izbie Powszechnay Opieki, po uwolnieniu od robot w bobruyskiej twierdzy, jako do nich niesposobny, Aleksey Siemionow Kuraczkin powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 36 rodem z moskiewskiej gubernii z możajskiego powiatu, ze wsi Alexandrowa z poddanych obywatela Wasilja Komynina, jako włoczęga bawiący się; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodow; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 6 julia 1823 roku wydanej, uznany włoczęga, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarzkiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julia; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamią się właściciel tego włoczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włoczęgi: wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey, włosow na głowie ciemnych, na wusach rusych, brodę goli, oczu błękitnych, nosa podługowatego. Dnia 5 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

W z z w a n i e.

1 W sprawie za Remmissą Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu szlachty Walterow z kredytorami, debitorami i różnego tytułu pretensorami do Sądu Ziemskiego Brasławskiego wprowadzoney, na dniu 14 miesiąca nowembra roku idącego zamierzonym zostało ukończenie oney ostatecznie w kadencji Trzykrólskiej roku następnego 1824, iżby przeto wszyscy mający stosunki do takowego dzieła w tym czasie sami, lub przez Prokuratorów pod ntrata rzeczy pretensye udowodniali, Sąd Ziemski Ptu Brasławskiego zawiadania. W protokule przez zasiadających podpisano.

Ziemski Ptu Brasławskiego Pisarz Kazimierz Alexandrowicz. Regent Felicyan Alexandrowicz.

1 Oświadczenie imieniem Ignacego oycy, Antoniego, Justyna i Jana synow Semplińskich Skarbnikow Ptu Wilekomirskiego zarosi się w rzeczy następney: zeszyły z tego świata Stanisław Towiański dziedzic folwarku Sawkiszek w powiecie Wilek. leżącego, zawiniwszy oświadczać za obliżiem własnoręcznym w miejscu jego opłaty assekuracya przez się wydaną, pomieniony folwark do extenuacyi tymże oświadczać się podał, zabezpieczając tymże dokumentem assekuracyynym, iż cokolwiek albo z rzeczy erekcyi folwarku, albo innych wydatkow w zastępstwie aktorow Sawkiszek pomienionych do bonifikaty należeć będzie, to wszystko possessorowie extenuacyyni z intrat folwarku dla siebie wybierać mają. Na mocy tey assekuracyi oświadczać się obiawszy Sawkiszeki krótko przed zgonem Stanisława Towiańskiego, po jego śmierci exekwowali swoją posesyę aż do czasu w którymby satysfakcyą opartej summy na Sawkiszkach otrzymać mogli, a tym czasem successorowie ś. p. Towiańskiego, Antoni i Franciszek bracia, Pulcherya siostra Towiańscy, jako małoletni wywiezieni przez swoją familią niewiadomo dokąd, żadney komunikacyi do oświadczaćcych się, nieczynią. Dopiero w roku bieżącym gbra 5 Ignacy Rutkowski Rotm. Wilekomir. wspólnie z Legowiczami o aktorstwo folwarku Sawkiszek po successorow Towiańskiego wynieśli zapozew przed Sąd Ziem. Ptu Wilekomir. w takiej okoliczności, gdy oświadczaćcy się kończąc extenuacyę swey należności bronić tegoż folwarku nie będą mieli powodu i prawa, a successorowie Stanisława Towiańskiego skończywszy lata małoletności odpowiadać na zapozew są obowiązani; przeto niniejsze przed Aktami Ptu Wileń. publiczne czyniąc oświadczenie, w zamiarze ogłoszenia onego przez Gazetę Kuryera Litewskiego, z przyczyny niewiadomości miejsca pobytu aktorow Sawkiszek, temże oświadczeniem ostrzegają ich o wyniesieniu po nich zapozwow, a razem donoszą, iż sami jako niemający już pretensyi do ich majątku bronić go nieznaydują obowiązku, a zatym wszelkie straty z opieszałości aktorow samych wyniknąć mogące, bynajmniej nie dotykać terażniejszych possessorow i żadney na nich odpowiedzi ściągnąć nie będą mogli. Antoni Sempliński. Roku 1825 mca gbra 26 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście W. JP. Antoni Sempliński takowe oświadczenie do Protokulu wpisać podał i w onym własnoręcznie podpisał. Przyjąłem Jan Zienkiewicz Wileński Ziemski Rejent.

Dozwala się Redakcyi Kuryera Litewskiego umieścić do Gazet. tegoż Kuryera. Joachim Czyż Sędzia Ziem. Ptu Wileń.

3. Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, iż do wzięcia w tutejszey Gubernii przez publiczną licytacyą w Izbie Skarbowey odbywać się mającą, pocztowych Stacyi, przeznaczone są terminy: 21, 23 i 25go kwietnia następującego 1824 roku; a zatem życzący one licytować, raczą na pomienione terminy z dostatecznymi ewikoyami jawić się do wzmienioney Skarbowey Izby. Dat w Wilnie 2823 roku listopada 17 dnia. Assesor i Kawaler Kazimierz Nowicki. Sekretarz i Kawaler Kleyst.

O Ś W I A D C Z E N I E .

2. Wypis z ksiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca nowembra 19 dnia przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawając osobiscie WJP. Ambroży Wilgocki Kapitan woysk polskich, oświadczenie wspólnie z ogłoszeniem do akt podał, które tak się wyraża: oświadczenie wspólne z ogłoszeniem w imieniu i rzeczy JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała dywizyi woysk francuzkich i polskich, Kommandora i Kawalera wielu orderow, czyni się z następnych pobudek: JW. Ludwik Hrabi Pac Jenerał i Kawaler, za wiedzą Przeswietnego Wileńskiego Rzymsko Katolickiego Konsystorza jako władzy Dycezalney, oraz za posrednictwem Sądu Głównego Wileńskiego drągiego Departamentu i innych jurydykcy, wypłacił w roku terażniejszym 1823 apryla 11 i 24 dnia, przy Aktach Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, oraz 4 sierpnia przy Aktach Grodu Wileńskiego, następne summy duchowne. Imo Kaplicy Wollowiczowskiej przy kościele katedralnym wileńskim pod rządem JX. Mateusza Szatyńskiego kanonika i proboszcza będącey, za prawem zastawnym ś. p. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego na miasto Rożankę w powiecie lidzkim roku 1725 junii 24 dnia wydanym, a 1726 roku maja 28 w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznanym, złotych polskich 12,500. 2do: Xiężom Karmelitom starey reguły klasztoru żołudskiego, za prawem zastawnym wyderkafowym od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich na folwark Derażna w powiecie lidzkim 1740 junii 24 z listem na przyznanie wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 20 dnia w Sądzie Ziemskim Lidzkim aktykowanym, złotych pol. 5,000. 3tio: Xiężom Augustyanom Erremitom w klasztorze wileńskim na Sawicz ulicy rezydującym, za dwoma dokumentami, tojest za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich w roku 1749 junii 20 z ewikcyą na hrabstwie Rożance wydanym, a tegoż roku julii 1 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznanym złotych pol. 4,000, i za obligiem blankietowym od t. chże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z listem na przyznanie, z terminem opłaty roku 1751 junii 24 wydanym, a 1814 januaryi 10 dnia w Sądzie Ziemskim Wileńskim oblatowanym złotych pol. 2,000. 4to: PP. Karmelitankom Bosym wileńskim w klasztorze przy ulicy końskiej a teraz policyjskiej rezydującym, za dwoma zapisami, jakoto: za obligiem ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leytnanta woysk W. X. Litewskiego, z ewikcyą na dobrach Kiwatyczach w Województwie Brzeskim, roku 1767 augusta 15 dnia wydanym a tegoż roku miesiąca septembra 3 dnia w Ziemstwie Wileńskim przyznanym złotych pol. 9,000, i za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, z ewikcyą na dobrach Janowka w powiecie grodzieńskim roku 1730 marca 12 wydanym, a tegoż roku i miesiąca 14 dnia w Magdeburyi wileńskiej przyznanym, złotych pol. 5,000. 5to: Kościołowi parafialnemu w miasteczku Zyrmunach, za obligiem blankietowym z listem na przyznanie ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego z ewikcyą na folwarku Stara Dżiswa w powiecie lidzkim, z terminem opłaty roku 1772 junii 24 dnia wydanym, a 1821 roku decembra 21 dnia w Ziemstwie Lidzkim aktykowanym złotych pol. 1500. 6to: XXżom Kanonikom Regularnym Laterańskim w miasteczku Krzemienicy w powiecie wołkowskim lokującym się, za dwoma skryptami, idque za obligiem ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z ewikcyą na hrabstwie Rożanka w powiecie lidzkim w roku 1729 nowembra 11 dnia wydanym, a 1730 maja 23 dnia w Trybunale Litewskim compositi iudicii przyznanym, złotych polskich 13,620 i za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerał-Majora dywizyi pieszey woysk W. X. Litewskiego, z terminem wypłaty 1789 kwietnia 23 wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 10 dnia w kommissyi sekwestracynney Gubernii grodzieńskiej jawionym, złotych pol. 7000. 7mo: XXżom Pijarom w Szczuczynie Litewskim mieszkającym, za dwoma dokumentami, tojest za prawem zastawnym od ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, na folwarki Turia i Mokiejowce w powiecie lidzkim roku 1728 kwietnia 23 wydanym, a 1741 januaryi 9 dnia w Ziemstwie powiatu lidzkiego oblatowanym złotych pol. 16,000 i za obligiem tychże ś. p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich 1753 apryla 23 dnia, z ewikcyą także na folwarkach Turyi i Mokiejowcach wydanym, a tegoż roku maja 13 w Trybunale Głównym Litewskim compositi iudicii oblatowanym złotych pol. 6,000. 8vo: WW. PP. Miłosiernym także w Szczuczynie Litewskim rezydującym, za obligiem blankietowym od JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera, z ewikcyą na folwarku Turyi z terminem roku 1817 marca 30 wydanym czerwonych zł. 500 czyli złotych pol. 10,000. 9mo: Kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej, najprzód za różno-czasowe drobne legacye przez ś. p. Antecesorow Hrabi Paca czynione, zajmując w to oblig ś. p. Podkomorzynney Pacowey w roku 1718 wydany, złotych polskich 2,100. Powtore za obligiem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1792 miesiąca oktobra 5 dnia w skutek legacyi stolarza Poucha wydanym a 1820 julii 9 w Ziemstwie lidzkim aktykowanym, złotych pol. 100. Potrzebie temuz kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiej za testamentem ś. p. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Leytnanta woysk polskich w roku 1797 marca 6 sporządzonym a dnia 9 marca tegoż roku przed delegowanym z Sądu Grodzkiego grodzieńskiego Pisarzem Houwaltem przyznanym złotych pol. 20,000. Poczwarcie szpitalowi przy tymże kościele w Rożance Pacowskiej w skutek legacyi testamentowey 1809 roku przez ś. p. Xdza Tadeusza Jodkowskiego sporządzoney, a za obligiem JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera w roku 1816 marca 30 wydanym, a 1820 julii 9 w Ziemstwie Lidzkim oblatowanym złotych pol. 1000. Decimo: WW. PP. Benedyktynkom przy kościele ś. Katarzyny w mieście Wilnie rezydującym, za trzema obligami jakoto: za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od ś. p. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolańskiego Jenerała Leyt-

nanta woysk pol., z ewikcyą na wszelkich dobrach z terminem wypłaty dnia 24 apryla 1768 roku wydanym, a 1814 januaryi 8 w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Takoz za obligiem tegoż sp. Michała Jana Hrabi Paca Jenerała Leytnanta W. W. X. Litewskiego Starosty Ziolańskiego blankietowym, z listem na przyznanie z ewikcyą na wszelkich dobrach, z terminem wypłaty 1770 roku apryla 24 wydanym, a 8 januaryi 1814 roku w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 20,000 i za obligiem sp. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerała Majora W. W. X. Litewskiego blankietowym z listem na przyznanie z ewikcyą ogólną, z terminem wypłaty roku 1774 februaryi 24 dnia wydanym, a 1814 januaryi 8 dnia w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Undecimo: WW. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym, pod rządem WJX. Niedzwieckiego proboszcza zostającym, za prawem wyderka-fowym od sp. Teressy z Podbereskich Hrabini Pacowey Podkomorzyney W. X. Litewskiego Marszałkowey wilkomirskiej Starosćiney Bołockiey, z listem na przyznanie z ewikcyą na fol-warku Bohuszewszczyźnie w powiecie lidzkim roku 1702 września 25 dnia wydanym, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 5,000. Duodecimo: Altaryi Hra-biow Pacow w kaplicy montwidowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącey, za te-stamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabini Pacowey Marszałkowey oszmiańskiej 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym złotych pol. 4,000 i za różnemi różno czasowie na-stałemi legacyami, przez antecesorow JW. Hrabi Paca Jenerała woysk pol. później poczy-nionemi, złotych pol. 1000. O takowych przeto wypłaconych summach przez JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera, chociaż Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz, szczególne-mi i ogólnemi rezolucyami poświadczwszy, też summy w lokacyą JWW. Hrabiom, Zabięł-łowi, Załuskiemu, Starosćinie z Kociellow Abramowiczowey, Putkamerowi i Zienkowiczom, na urzędową hipotekę wręczył, i wypłacone przez JW. Hrabi Paca skrypta, ile możność po-zwalała, od Przełożonych powyżey zjaśnionych klasztorow i kościołow uzyskane, temuz JW. Hrabii Pacowi powrócił, annihilatę onych i eliminatę z aktow nakazał, kiedy jednak w re-wolucyi krajowej 1794 roku zdarzoney (oryginalne prawo zastawne na miasto Rożankę w po-wiecie Lidzkim będące, w summie 12,500 złotych pol., kaplicy Wollowiczowskiej przy ko-ściele katedralnym wileńskim lokowanej, na imie proboszcza X. Skoldeja, od sp. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1725 junii 24 wydane, a 1726 roku maja 28 dnia w Try-bunale Litewskim compositi iudicii przyznane) przez Xdza Bakuzicza uprzedniego Proboszcza zastawnym zostało; również dowody altaryi Hrabiiow Pacow w kaplicy Montwiłowskiej przy kościele katedralnym wileńskim będącey, na wypłaconą przez JW. Hrabi Paca summe 4,000 złotych pol. za testamentem sp. Klary z Zienowiczow Hrabiney Pacowey Marszałkowey oszmiańskiej w roku 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym, i podobnie na summe złotych pol. 1000 legacyami antecesorow JW. Hrabi Paca zwiększoną i przez tegoż wypła-coną, niewiadomo nawet w jakiej epoce, (wedle świadectwa urzędowej wizyty 1820 roku nastalej) zaginięciu uległy. Podobnie dowody na summe 2,100 złotych pol. za różnemi drobnemi skryptami antecesorow JW. Hrabii Paca kościołowi w Rożance Pacowskiej legowaną i wy-płaconą wedle raportow i wizyt urzędowych zatracenemi zostały, nadto gdy Wileński Rzym-sko-Katolicki Kynsystorz oryginał zapisu wyderka-fowego sp. Teressy z Podbereskich Paco-wey Marszałkowey wilkomirskiej w roku 1702 miesiąca septembra 25 dnia na summe 5,000 złotych pol. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy ko-ściele ś. Piotra rezydującym wydany, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim oblatowany, z powodu iż tenże zapis pewne obligacye za dusze sp. antecesorow, JW. Hrabi Paca w so-bie mieści, po zaannihilowaniu onego, w archiwum dyecezalnym, dla lokacyi zatrzymał; prócz zaś tego gdy niektórzy Przełożeni powyższych klasztorow i kościołow, mogli zatrzy-mać u siebie, dla pewnych miejscowych wiadomościow, widymusy, ekstrakta, lub też auto-ryzowane kopie opłaconych dopiero skryptow, przeto, ażeby w następności, przez niewiado-mość wszystkich okolicznościow nie wyrodziła się jakaś kwestya, lub pretensya, JW. Ludwik Hrabia Pac Jenerał i kawaler przez niniejsze publiczne oświadczenie wszystkich w ogóln-ości ostrzega, iż jeśliby gdziekolwiek wynalazły się na summy podług powyższej specyfikacyi wypłacone, tak zatracone i niepowrócone tranzakta oryginalne, wyżey wymienione widymusy lub ekstrakta, praw zastawnych, wyderka-fowych, assekuracyynych, obligow i dalszego tytułu skryptow, że takowe jako opłacone i do powrotu JW. Hrabii Pacowi należne, są nieważne i żadnego znaczenia nie mają. Takowe oświadczenie współ z ogłoszeniem, w imieniu JW. Ludwika Hrabii Paca Jenerała i kawalera podpisuję. Dattum w Wilnie roku 1823 miesiąca października 25 dnia. U tego oświadczenia podpis, poniżej poświadczenie również z podpisem, tudzież dwie pieczęcie urzędowa i herbową na laku czerwonym wycisnięte i jedwab przez dwa arkusze papieru przeciągnięty utrzymujące, niemniej podpis Sekretarza i numer na boku tak się wyrażają: Ambroży Wilgocki Kapitan b. woysk polskich Plenipotent. (LS). Takowe ogłoszenie wolno pomieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego roku 1823 miesiąca nowembra 9 dnia Generalny Oficyał Dyecezyi Wileńskiej Prałat Kanclerz ś. Teologii Doktor. X. Win-centy Mikucki. Karty konnotował Sekretarz z Ciechanowca Kiszka Zgierski. N. 3311. Po podaniu do akt jest takowe oświadczenie w księgi Ziemskie powiatu wileńskiego wpisane z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydany.

Zgodność z Protokółem poświadczam Wileński Ziemski Regent Jan Zienkowicz.

Roku 1823 miesiąca gbra 20 dnia Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litew-skiego takowe oświadczenie poświadczam.

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kawaler.

2. Z dnia 8go na gty tego miesiąca uciekł lokaj imieniem Grzegorz z majątności Kotowicz w Guber. Mińsk. w powiecie Dziesieńskim położony, do JW. Porzeckiego należący, ukradłszy u swego Pana pieniędzmi rubli assyg. trzy sta i kilka tyżek srebrnych stołowych. Nadto, u niósł z sobą papiery z częścią garderoby i należące do Józefa Macilewicza, syna Franciszka zostającego w obowiązku kamerdynera u tegoż JW. Porzeckiego. Zbieg wyż rzeczony może mieć lat 23, urody średniej lecz krępy i pleczyasty, włosów ciemno-rusych prawie czarnych i także mający wąsy i bokenbardy, twarzy smagławy i ospowatey, oczu okrągłych, brwiów ciemnych. Surdut ma na sobie ciemno szaraczkowy, maytki ciemno zielone, tulub czyli kożuch z owczyń na wierzchu. Ktoby takowego zbiega gdzie spotkał, ma onego zatrzymać i do najbliższej powiatowej lub Guberskiej policji dostawić. Właściciel zaś onego, rzeczony JW. Porzecki był Sędzią apelacyiny mieszkający w mieście Mińsku w domu JW. Sowietnika Wisznjakowa, za taką przysługę wynagrodzić przyzwolicie obowiązuje się.

3. W sprawie WW. Panow Stanisława i Jakuba braci Boufałow, Józefy w zamęściu Granickiey, Teresy Czerniewskiej siostr z domu Boufałowien, z WW. JPanami Franciszkiem i Eufrozyną z Szukstow Boufałami, małżonkami, i kredytorem Franciszka Boufała, Dekretem Ziemskim 1822 roku grudnia 14 dnia z mocy remissy Sądu Gł. Litewskiego Wileńskiego zgo Departamentu nastalym, na rozdział dóbr Ligum w upitskim, atynencyi Wismont w Szawelskim, schedy z exdywizyi Tyszkiewiczza w Kowarsku w Wilkomirskim powiatach, folwarku Szlanowa w Królestwie Polskim, domu w mieście Wilnie, górę Boufałowską zwanego położonym, oraz dalszych funduszów summownych i ruchomych po Józefie dziada, Leonie oycu Boufałach pozostałych, i zarazem na domierzenie satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Franciszka Boufała, Sąd Dziełczo Podkomorsko Exdywizorski przeznaczony, w roku bieżącym, miesiąca listopada 5 dnia w komplecie naznaczonym za obwieszczeniem trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litew. opublikowanym, wedle postanowienia remissy do dóbr Ligum zebrany, inwentaryą wszystkich dóbr w górze wyrażonych, licytacyą ruchomości, w opieczętowaniu znalezione, za uprzedzić powinnym ogłoszeniu przez Urzędnika W. Ludwika Billewicza Sędziego, a z terażniejszych elekcyow Prezydenta Ziemskiego Szawelskiego przeznaczył dobra Liguny z atynencyami W. Jakubowi, schedę z Exdywizyi w Kowarsku, folwark Szlanow w Królestwie Polskim i dom w mieście Wilnie, W. Stanisławowi Boufałom w administracyą oddał, do pomocy w dowodzeniu i obrony interessu W. Franciszka Boufała, za powodem arestancyi dzieła swojego prowadzić i osobiście asystować niemogącego, skutkiem remis. Sądu Głównego i Ziemstwa Wileńskiego, WW. Bonifacego Dulewicza i Stanisława Citowicza subliow Powiatu Szawelskiego adwokatow, za prokuratorow przydał, censum dla nich naznaczywszy, żebym administratorowie częściami opłacali zaleciwszy, lokacyą, posługę i wygody

dla nich zapawniwszy, do przejrzenia papierow, i usposobienia gotowości zobowiązał, o tym prokuratorow obraniu, i przeznaczeniu, Sąd Ziemski Szawelski zawładomił. Kancelaryą miejsceową wedle przeznaczenia remissy w dobrach Ligumach ustanowiwszy oraz pewność i bezpieczeństwo zastrzegłszy, papiery z kancelaryi Sądu Ziemstwa Wileńskiego pod obsigilatą do Sądu swojego przetransportowane, pod jej dozór oddał, komportacyą do oney WW. Stanisławowi i Jakubowi Boufałowi, ich siostram, W. Granickiey i Czerniewskiej, tudzież kredytorem, i pretensorom Franciszka Boufała, niemniej Józefa dziada, Leona oycy, wymieniając do jakiej komportacyi są obowiązani składać, w przeciągu miesiąca lutego roku następującego 1824, pod rygorem kar sprzeciwieństwa nakazał, żeby żadnymi exkuz pretextami nie zasłaniały się strony, persystencyą komportowanych papierow, aż do ostatnich dni miesiąca czerwca, i wolną komunikacyą stronom za rewersami rozciągnął, i zastrzegł obowiązek wykonania przysiąg na wierności dopełnionych komportacyow, po produktach naznaczył, komornikow do wymiaru z przepisaniem prawideł, i oznaczeniem nagrody nominował, przez edyktałne pozwy debitorow, do massy zawinających pod rygorem i w niestanności onych, sądenia poszukiwania summ powołać przeznaczył, i dalsze szczegóły z rodzaju i składu sprawy wynikłe rozwiąawszy; jak oraz o przeznaczeniu członka duchownego do Xiecia Biskupa dycezyi żmudzkiej odniósłszy się, zjazd następny do dnia 1 września roku następnego odroczył, w którym terminie że zająć się przedsięwzięciem oczewistym całego niniejszego dzieła, bez żadnych odkładów rozbiorem, wczesnie zapowiadając, wzywa wszystkie, z jakiego bądź źródła, i stosunku do tej sprawy interessowane osoby lub strony; aby terminu powyżey oznaczonego pilnemi będąc, swoje pretensye uwiadomiły, w razie niestanności, i niepopierania w swych stosunkach wszystkim kredytorem, i pretensorom, Józefa dziada, Leona oycy i Franciszka syna Boufała, wiekuistą jamiessą ich pretensyow zapisze i ogłosi. Co żeby do powszechney każdego wiadomości doszło te ostrzeżenie przez awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego po trzykrotnie umieścić postanowił. Dat w Ligunach w powiecie upitskim 1823 roku listopada 10 dnia.

Tadeusz Dowgird Podkomorzy Powiatu Rosieńskiego. Ziemski Powiatu Wileńskiego Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Sędzia Ziemski Szawelski Exdywizor Ludwik Billewicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Podbrzeż zwanym w powiecie Wileńskim położonym do dziedzictwa niegdyś zesłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra należącym ustanowiony, juryzdykcyą swoją do dnia 4 mca decembra terażniejszego roku odroczył. Oczem kredytorem i pretensorom tegoż Adama Ciechanowieckiego przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Roku 1823 mca nowembra 20 dnia.

Dozwala się umieścić w Gazecie Kuryera Litew. Antoni Kociel Sędzia Z. P. Z. Exdywizor.